

τὸ εἶδωλον τῶν συμπολιτῶν του, εὐλογοῦμενον καὶ λατρευόμενον ὑπὸ πάντων.

Οὐδείς ποτε τῶν Μογγόλων ἠγαπήθη τοσοῦτον ὑπὸ τῶν μαθητῶν του, ὅσον ὁ Κομφούκιος, πάντες δὲ ἐθεώρουν καὶ ὠμίλουν περὶ αὐτοῦ ὡς τοῦ μερίστου τῶν θνητῶν, διηγούμενοι μετὰ σεβασμοῦ πᾶσαν προᾶξιν τῆς ζωῆς του— Πῶς ἔζησε καὶ πῶς ἀπέθανε. Πῶς ἔκρινε τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, τοὺς πρίγκη-πας καὶ τοὺς δούλους— μὲ τὴν αὐτὴν ἀμεροληψίαν καὶ ἰσότητά. Πῶς ἐπροσημάνετο ἐμπροσθεν τῶν γερόντων καὶ πῶς ἐσέβετο τοὺς τεθλιμμένους καὶ κλαίοντας. — Πῶς ἐπέπληττε τοὺς ἀποχωροῦντας τοῦ κόσμου ἐνεκα τῆς κακίας του, καὶ μεταβαλίνοντας εἰς τὰς ἐρήμους καὶ τὰ σπήλαια, λέγων, «Εἶνε ἀδύνατον διὰ τὸν ἄνθρωπον νὰ συναναστρέφεται μὲ πτηνὰ καὶ θηρία, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν συγγένειαν μὲ ἡμᾶς. Μὲ ποίους δὲ

ἄλλους πρέπει νὰ συναναστρέφεται εἰμὴ μὲ τοὺς πάσχοντας ὁμοίους του ἀνθρώπους !

Ἐπὶ 2400 περίπου ἔτη ὁ Κομφούκιος ἀπολαμβάνει τὴν λατρείαν τῶν ὁμοεθνῶν του. Ὁ δὲ τάφος του ἐν Κούνγ εἶναι ἐθνικὸν προσκυνητήριον—ὁ ἱερώτατος τόπος τῆς ἐπιγείου βασιλείας. Ἡ οἰκογένειά του καὶ οἱ ἀγαπητοὶ του μαθηταὶ κείνται ἐνταφιασμένοι παρὰ τὰ πλάγια τοῦ τάφου του, περίξ δ' ὑπάρχουν πλάκες μὲ χωρία ἐκ τῶν συγγραμμάτων του, ἀφιερωθεῖσαι ὑπὸ βασιλέων, πολιτικῶν, σοφῶν καὶ ἱερέων εἰς τὴν μνήμην του.

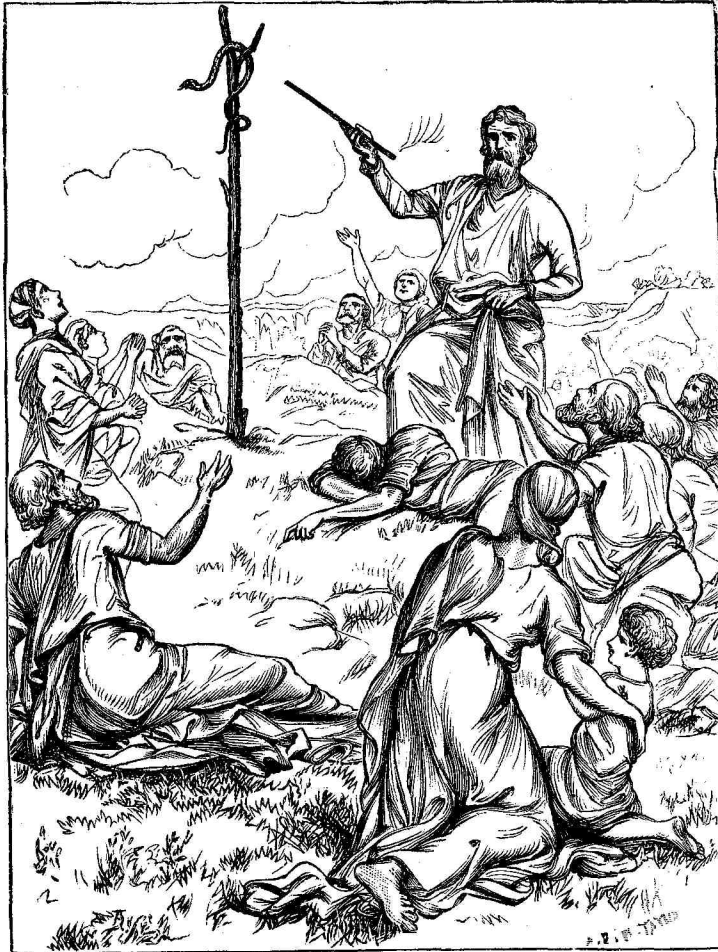
ΕΜΒΛΕΨΑΤΕ ΕΙΣ ΕΜΕ.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐλέγχθησαν ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἀγαπᾷ τὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ ὅταν ἔξη ἐπὶ τῆς γῆς μας εἶπε περὶ αὐτῶν, «Ἀφήσατε τὰ παιδιὰ νὰ ἔλθουν πρὸς ἐμέ καὶ μὴ ἐμποδίζετε αὐτά», τὰ ἐπῆρε δὲ εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ τὰ εὐλόγησεν.

Ἦξεύρετε δὲ τί ἐννοεῖ ἡ φράσις ἐμβλέψατε (κυττάξα-

τε) εἰς ἐμέ; Δὲν ἐννοεῖ νὰ κυττάξῃ τις εἰς αὐτόν με τοὺς σωματικούς ὀφθαλμούς του, διότι δὲν εἶναι σωματικῶς παρὼν διὰ νὰ τὸν ἴδῃ, ἀλλὰ νὰ πιστεύσῃ, νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτόν.

Μίαν φορὰν, ὅταν οἱ Ἰσραηλῖται ἦσαν εἰς τὴν ἔρημον ἡμάρτησαν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. Ποία δὲ ἦτο ἡ ἁμαρτία των; Δὲν ἔκλεψαν, δὲν ἐλῆστευσαν, δὲν ἐψεύσθησαν, δὲν ἐφόνευσαν. Ἀπλῶς ἐμουρμούρισαν, διότι δὲν τοὺς ἤρεσεν ἡ τροφή, τὴν ὁποίαν καθημέραν τοὺς ἐδίδεν—τὸ μάννα—εἰς τὴν ἔρημον ἥθελον καὶ κρέας. Τοῦτο δυσηρέστησε καὶ παρώργισε τὸν Θεόν, καὶ ἔστειλεν ἐναντίον τοὺς φλογεροὺς ὄφεις φαρμακεροὺς, οἱ ὁποῖοι ἐδάγκανον αὐτοὺς καὶ ἀπέθνησκον,

Ἐμβλέψατε εἰς ἐμέ.

χιλιάδες δ' ἐξ αὐτῶν εὗρον τὸν θάνατόν των ἐκεῖ, οἱ δὲ ἐπιζῶντες ἤρχισαν νὰ μετανοοῦν καὶ παρεκάλεσαν τὸν Μωϋσῆν νὰ δεηθῇ τοῦ Θεοῦ νὰ τοὺς συγχωρήσῃ καὶ σηκώσῃ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς φλογεροὺς ὄφεις. Ὁ Μωϋσῆς προσευχήθη εἰς τὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς εἰσήκουσε τὴν προσευχήν του καὶ τὸν διέταξε νὰ κατασκευάσῃ ἕνα ὄφιν χαλκοῦν καὶ νὰ τὸν στήσῃ ὑψηλὰ εἰς ἕνα στυλόν, νὰ εἴπῃ δὲ εἰς τὸν λαόν, ὅταν ἐδάγκανοντο ἀπὸ τοὺς ὄφεις νὰ κυττάξουν εἰς τὸν χαλκοῦν ἐκεῖνον ὄφιν καὶ θὰ ἰατρεύοντο.

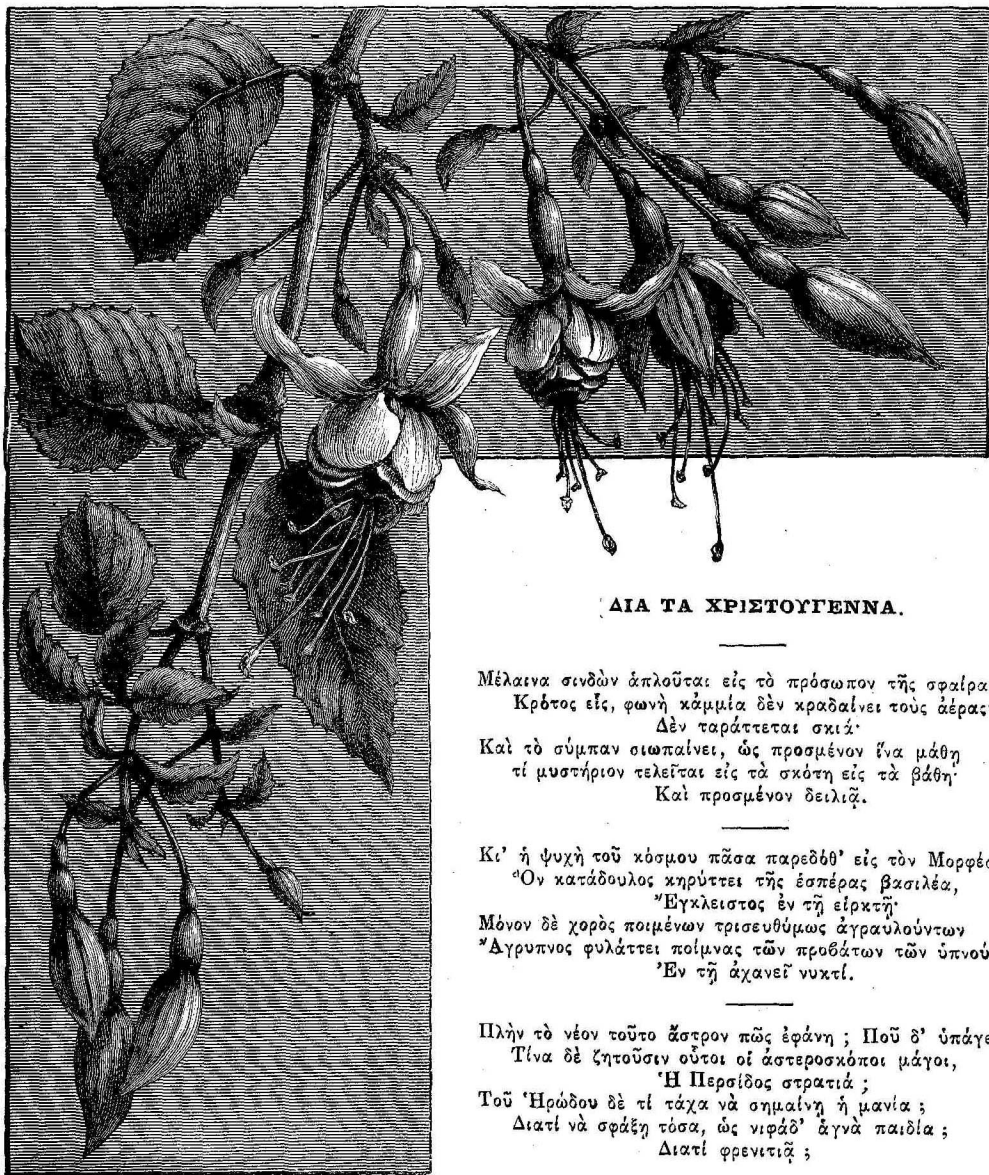
Πολλοὶ ἐγέλασαν ἴσως καὶ ἐγάθησαν, ὅσοι δὲ ἐκύτταξαν ἐσώθησαν. Ὅσοι δηλ. ἐπίστευσαν εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν θεραπευτικὴν του δύναμιν ἰατρεύθησαν. Δὲν ἦτο ὁ χαλκοῦς ὄφιν, οὔτε τὸ κύτταγμά των

εἰς αὐτόν, τὰ ὁποῖα ἰάτρουν τοὺς δαγκανομένους, ἀλλ' ἢ πίστις, καὶ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸν λόγον καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

Ὅπως δὲ τότε οἱ Ἰσραηλῖται διετάχθησαν νὰ βλέπωσιν εἰς τὸν χαλκοῦν ὄφιν μετὰ πίστιν εἰς τὸν Θεόν, οὕτω καὶ τώρα ὅλοι οἱ ἄνθρωποι παραγγέλλονται ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ νὰ κυττάζωσι, νὰ πιστεύουν δηλ. καὶ νὰ ἐπι-

καὶ τὰ κύματα, καὶ ἤρχισε νὰ δειλιᾷ, δηλ. νὰ χάνῃ τὴν ἐμπιστοσύνην του εἰς τὸν Χριστόν, ἤρχισε νὰ βυθίζεται!

Λοιπόν, τέκνα μου, εἰς αὐτὸν πρέπει καίσεῖς νὰ κυττάζετε μετὰ πίστιν καὶ μετὰ ἐμπιστοσύνην καὶ αὐτὸς θὰ σᾶς διαφυλάττῃ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, ἣ ὁποῖα δαγκάνει καὶ δηλητηριάζει καὶ θανατώνει τοὺς μὴ πιστεύοντας εἰς τὸν Χριστόν.

ΔΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ.

Μέλαινα σινδὼν ἀπλοῦται εἰς τὸ πρόσωπον τῆς σφαίρας,
Κρότος εἰς, φωνὴ κάμμια δὲν κραδαίνει τοὺς ἀέρα·

Δὲν ταραττεται σκιά·

Καὶ τὸ σύμπαν σιωπαίνει, ὡς προσμένον ἕνα μάθη
τί μυστήριον τελεῖται εἰς τὰ σκότη εἰς τὰ βάθη·
Καὶ προσμένον δειλιᾷ.

Κι' ἡ ψυχὴ τοῦ κόσμου πᾶσα παρεδόθ' εἰς τὸν Μορφέα.

Ὅν κατὰδουλος κηρύττει τῆς ἐσπέρας βασιλέα,

Ἐγκλειστος ἐν τῇ εἰρκτῇ·

Μόνον δὲ χορὸς ποιμένων τρισευθύνως ἀγραυλοῦντων

Ἄγρυπνος φυλάττει ποίμνας τῶν προβάτων τῶν ὑπνούντων

Ἐν τῇ ἀχανεῖ νυκτί.

Πλὴν τὸ νέον τοῦτο ἄστρον πῶς ἐφάνη ; Ποῦ δ' ὑπάγει ;

Τίνα δὲ ζητοῦσιν οὗτοι οἱ ἀστεροσκόποι μάγοι,

Ἡ Περσίδος στρατιά ;

Τοῦ Ἡρώδου δὲ τί τάχα νὰ σημαίνει ἡ μανία ;

Διατί νὰ σφάζῃ τόσα, ὡς νιφάδ' ἄγνὰ παιδία ;

Διατί φρενιτιᾷ ;

στεύονται εἰς τὴν δύναμιν του καὶ θὰ σώζονται ἀπὸ τὰ θανατηφόρα δαγκάματα τῆς ἁμαρτίας.

Ὁ ἀπόστολος Πέτρος μίαν φορὰν διστάχθη ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν νὰ καταβῇ ἀπὸ τὸ πλοῖον καὶ ὑπάγῃ εἰς αὐτὸν περιπατῶν ἐπάνω εἰς τὰ ὕδατα, ὁ Πέτρος ἐπίστευσε καὶ ὑπήκουσε καὶ κατέβη καὶ ἐπεριπάτει ἐπάνω εἰς τὰ ὕδατα ὡς εἰς ξηρὰν χωρὶς νὰ βυθίζεται, διότι εἶχε τὸ ὄμμα του προσηλωμένον εἰς τὸν Χριστόν καὶ εἶχεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν λόγον του. Εὐθὺς ὁμῶς ἀφοῦ ἔστρεψε τὴν προσοχὴν του ἀπὸ τὸν Χριστόν εἰς τὸν ἄνεμον

Ὡς μυστήριον αἰώνιον ! ! ! Ὡς ἀπόκρυφον σπουδαῖον

Καὶ ἁγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις, προαιώνιον καὶ νέον,

Τώρα οὐ κατανοῶ ! ! !

Ἄγγελος διότι τώρα Γαβριὴλ ὁ κορυφαῖος

Τὰ γενέθλια κηρύττει τοῦ τῶν πάντων Βασιλέως,

Κ' ἐκ χαρᾶς ἐνθουσιᾷ.

« Μάγοι, καὶ ποιμένες, λέγει, μὴ θυμνεῖσθ', ἐνθουσιᾶτε, »

« Ὁ Χριστὸς διότι βρέφος ἐν τῇ Βηθλεὲμ γεννᾶται, »

« Ὁ τοῦ κόσμου λυτρωτής. »